

Поговор овом делу

Моје име је Јелена

Лепо измаштана животна прича, тако реалистична, топла и људска, претворена је у прозно штиво, које када се прочита оживи, и сигурни смо, живеће све докле буде и књига трајала, и читаоци се буду, увек изнова, к њој окретали; сваки нови дан са неком новом започињали, или га завршавали.

Група одважне, можемо слободно рећи, деце, њих десеторо, написало је, уз јако малу помоћ својих учитеља, заједнички роман под насловом: „Моје име је Јелена”; с циљем да покаже колика је снага другарства и љубави и на оним местима где је она родитељска, за сва времена, неправедно одузета и од најмлађих, којима је најпотребнија. Показали су аутори овим делом да волети значи и надати се да ћеш исто толико бити вољен; и да се вером у себе стиже до сопственог циља.

Тема романа је бескрајна прича о пет девојчица из Центра за незбринуту децу у Београду, о девојчицама које одлазе на концерт познате певачице Леони М у Штутгарт у ком ће боравити седам дана у породицама српских исељеника. Девојке, које овом приликом први пут лете авионом, упознају нови свет, нове људе, склапају новапознанства, доживљавају много тога лепог, што је само један животни трен, за неке јако, јако кратак, а за друге... незабораван у сваком погледу.

Кроз лик Јелене Илић, главне јунакиње предочена је животна филозофија досезања оних висина које се у неким тренуцима живота учине недостижним. А онда се умеша прст судбине, и ваш срећни осмех, попут сунца, обасја читав свемир и живог и неживог света дајући му наш људски смисао, који управо она, Јелена снагом своје љубави (у)чини бесмртним.

Да ли можемо рећи виртуелним; на вама је да одговорите на ово питање. Јелена, Ангелина, Лена, Марина, Даница, Урош и госпођа Марковић су одговорили.

С. П.